

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/112/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117230068
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Vnuková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117230068.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: V. K., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. V. XXX/XX, N., právne zastúpená: Q.. W. X., advokát, so sídlom H. XX, N. proti žalovanému: Q. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpený: Q.. V. V., advokát, so sídlom H. 28, Nitra, o zaplatenie určenie vlastníckeho práva k veci a o vydanie veci , sudkyňou Q.. Veronikou Vnukovou takto

rozhodol:

I. Určuje sa , že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. A. Xer T. , M.: G kategórie V verzia : XL/FWXX/XAXXX, farba čierna, EČ: NR XXX IF, v celosti .

II. D. je povinný vydať žalobkyni osobné motorové vozidlo zn. A. Xer T. , M.: G kategórie V verzia : XL/FWXX/XAXXX, farba čierna, EČ: NR XXX IF, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

J.. Žalobkyni sa voči žalovanému p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) podanou pôvodne voči dvom žalovaným a to žalovanému v 1. rade (ako v záhlaví tohto rozhodnutia) a žalovanému v 2. rade - V. B. (syn žalovaného) určenia vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu zn. A. Xer T. a voči žalovanému v 1. rade sa domáhala aj vydania predmetného osobného motorového vozidla. D. odôvodnila tým, že ako kupujúca uzavrela ohľadne predmetného vozidla kúpnu zmluvu s obchodnou spoločnosťou X. C., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosť jej na základe kúpnej zmluvy vystavila faktúru na sumu 25 000,00 eur, ktorú zaplatila na účet v Tatra banke a.s. a predávajúci jej vydal predmet kúpy. V rozpore s právnym stavom bol do technického preukazu ako vlastníč zapísaný Marián B., v tom čase jej partner, ktorému dôverovala a zverila mu prepis vozidla. Až neskôr zistila, že prihlásil vozidlo tak, že ako vlastníka uviedol seba a ju uviedol ako držiteľa, pričom jej dal aj originál technického preukazu. Následne v septembri 2017 V. B. nahlásil stratu technického preukazu a previedol vozidlo na svojho otca (t.č. žalovaného). Poukázala na zásadu „nemo at alium plus iuris transfere potest, qaum ipse habet“ , t.j. nikto nemôže previesť viac práv, než sám má, preto nemohol V. B. previesť na žalovaného vlastnícke právo k vozidlu, pretože len samotný zápis v technickom preukaze ho k tomu neoprávňoval. Spolu so žalobou podala i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Uznesením sp.zn. 16C/112/2017-15 zo dňa 23.11.2017 súd uložil žalovanému v 1. rade, aby nenakladal s osobným motorovým vozidlom zn. A. Xer T., M.: G kategória V verzia: XL/FWXX/XAXXX, EČ: NR XXX IF .

3. K veci sa vyjadril žalovaný v 1. rade - V. B., ktorý poukázal na nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie, keďže predmetná žaloba má smerovať proti osobe, ktorej svedčí zápis o vlastníckom

práve. Poukázal tiež na kombináciu petitov na určenie vlastníckeho práva a na vydanie vozidla. K hmotnoprávnej stránke uviedol, že od kúpy vozidla sa považoval za jeho vlastníka, o čom predložil čestné prehlásenie konateľa spoločnosti Gastro Trade, s.r.o., z ktorého vyplýva, že práve on sa s predajcom dohodol na kúpe vozidla a kúpnej cene a dôvod vystavenia zmluvy na žalobkyňu bol len v tom, že sa v tom čase rozvádza s manželkou a nechcel, aby predmetné vozidlo bolo súčasťou BSM. Faktúra nie je právnym úkonom vyvolávajúcím právne účinky. Je potrebné skúmať vôľu zmluvných strán a skutočnosť komu patrili finančné prostriedky. Mesačná mzda žalobkyne v roku 2015 predstavovala 337,12 eura, teda nie je možné, aby kúpnu cenu zaplatila.

4. Podaním zo dňa 21.02.2018 žalobkyňa vzala žalobu voči V. B., pôvodne žalovanému v 2. rade späť a vyjadrením z toho istého dňa uviedla, že ak sa domáha určenia, že je vlastníkom motorového vozidla, pri ktorom je v technickom preukaze zapísaná ako vlastníka iná osoba, má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Bez takéhoto určenia by nemohla byť zapísaná do technického preukazu. Z rozsudku, ktorým by súd vyslovil výlučne vydanie motorového vozidla, by dopravný inšpektorát nevedel, či môže jej osobu zapísať ako vlastníka a petit ohľadne vydania vozidla má opodstatnenie z pohľadu prípadnej exekúcie. Inzerát na predaj vozidla si našla ona aj sa spojila s predávajúcim a dohodli sa na ohliadke. V nedeľu 18.10.2015 a dňa 19.10.2015 vybrala z účtu jej brata, ku ktorému mala dispozičné právo kúpnu sumu a s V. B. vycestovala do Košíc za účelom ohliadky. S predávajúcim sa dohodli na kúpe a informovala ho, že kupujúcou bude ona. V. B. sám potvrdil, že nechcel, aby bola kúpna zmluva na jeho meno, tzn., že sa nikdy nemohol stať vlastníkom vozidla, lebo vôľa strán bola taká, aby kupujúcou bola ona. Pri odhlásení vozidla bol V. B., ona čakala v aute, a žiadala predávajúceho, aby v rozpore s kúpnu zmluvou auto odhlásil tak, že novým vlastníkom bude V. B. a ona bude len jeho držiteľkou. Až potom, čo jej bol zaslaný technický preukaz zistila, čo V. B. urobil, na čo mu oznámila, že si nechá originál technického preukazu, aby s autom nemohol nakladať. Napriek tomu však vykonal prepis vozidla. Spochybnila, že by si V. B. vyberal finančné prostriedky na vyplatenie kúpnej ceny, ale vykonával rekonštrukciu rodinného domu, kde využíval tieto vybrané finančné prostriedky, okrem toho v tom čase kupoval aj sedáciu súpravu a taktiež zaplatil pokutu od Daňového úradu vo výške 8000,00 eur. To že disponovala len minimálnou mzdou nie je pravda jej finančný príjem bol cca 1000,00 eur, pričom má aj príležitostné príjmy a po dohode s bratom môže disponovať s jeho finančnými prostriedkami, ktoré dosahuje aj s jej pomocou.

5. Podaním zo dňa 03.04.2018 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nie je v jeho možnostiach objektívne sa vyjadriť priamo k okolnostiam týkajúcim sa uzatvorenia kúpnej zmluvy a následných úkonoch súvisiacich s nadobudnutím vlastníckeho práva k vozidlu, ale disponuje sprostredkovanými informáciami od syna, ktorý mu nadobudnutie vlastníckeho práva už v roku 2018 prezentoval tak ako to sám opísal vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 19.12.2017. Do okamihu nadobudnutia svojho vlastníctva bol presvedčený o vlastníctve žalovaného v 2. rade (Mariána Smatanu), keďže mal vedomosť, že na kúpu vozidla vynaložil svoje vlastné finančné prostriedky a pred prevodom svoje vlastnícke právo deklaroval aj predložením technického preukazu, kde bol evidovaný ako vlastníka. Nemal tak nikdy vedomosť o tom, že by si k predmetnému vozidlu, ktorákoľvek iná osoba uplatňovala vlastnícke alebo iné obdobné právo. Vlastnícke právo k vozidlu nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2017, kde z obsahu zmluvy vyplýva, že si zmluvné strany vymienili aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka. Aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka, konkrétne ustanovenie § 446 Obch. zák. spôsobuje, že žalovaný v 1. rade nadobudol vlastnícke právo od žalovaného v 2. rade aj v prípade, že by bolo konštatované, že žalovaný v 2. rade nebol v čase prevodu vlastníkom predmetného vozidla. S poukazom na uvedené žalovaný v 1. rade nemal, a pri vynaložení priemernej miery opatrnosti ani nemohol nadobudnúť pochybnosti o prípadnom nedostatku vlastníckeho práva žalovaného v 2. rade alebo o akýchkoľvek obmedzeniach v súvislosti s nakladaním s motorovým vozidlom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemôže byť žaloba úspešná, a to pre absenciu splnenia kumulatívnej podmienky neoprávnenej držby, nakoľko žalovaný v 1. rade je ako vlastníka veci okrem iného oprávnený veci držať.

6. Žalobkyňa spochybnila kúpnu zmluvu zo dňa 04.09.2017 a vyslovila podozrenie, že bola vyhotovená dodatočne na účely tohto konania. Účastníkmi zmluvy sú blízky rodinný príbuzný a ak by kúpna zmluva existovala ešte pred vyhotovením vyjadrenia, bola by nepochybne predložená už žalovaným v 2. rade. O existencii zmluvy žalovaný v 1. rade nehovoril ani vo svojom liste zo dňa 13.09.2017. Bez ohľadu na uvedené, nie je pravdou, že žalovaný v 1. rade nemal pochybnosť o vlastníckom práve jeho syna Mariána. Vedel o konfliktoch medzi ňou a jej synom, ktorých príčinou bolo, že Marián v rozpore s

uzavretou zmluvou a napriek vyplateniu kúpnej ceny ňou, odhlásil technický preukaz na svoje meno a vedel aj o tom, že si z tohto dôvodu ponechala originál technického preukazu a tiež že tento nahlásil jeho stratu, aby mohol motorové vozidlo prepísať.

7. Uznesením č.k. 16C/112/2017-83 zo dňa 21.08.2018, súd konanie voči žalovanému v 2. rade zastavil a priznal mu voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobkyne zotrval na žalobe a dovtedajších vyjadreniach. Žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo od spoločnosti X. C. s.r.o. a zaplatila kúpnu cenu. Všetky doklady o tom, že kúpna cena bola zaplatená žalobkyňou sa nachádzajú v súdnom spise. Rovnako sa v ňom nachádza faktúra za predmetné motorové vozidlo vystavená na meno žalobkyne. Súčasťou spisu je aj čestné prehlásenie p. V., z ktorého vyplýva, že kupujúcou bola žalobkyňa. Všetky úkony na dopravnom inšpektoráte majú evidenčný charakter a nepreukazujú samotné vlastníctvo. Poukázal na to, že žalovaný nebol dobromyseľný, čo je podmienkou na nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka v režime Obchodného zákonníka.

9. Právny zástupca žalovaného rovnako zotrval na všetkých doterajších vyjadreniach a argumentácií v nich uvedených. Jedine V. B., ako pôvodný vlastník motorového vozidla sa môže relevantne vyjadriť ku skutočnostiam, za ktorých došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu v období v roku 2015. Zo strany žalovaného je ťažko predstaviteľné, že takými informáciami disponuje, lebo nebol účastníkom zmluvného vzťahu ani priamym svedkom pri jeho uzatváraní. Nestotožňuje sa s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že listinné dôkazy evidované na dopravnom inšpektoráte majú len evidenčný charakter. Z pôvodnej žiadosti o evidenciu motorového vozidla je zrejme, že túto podpísala aj žalobkyňa a vyplýva z nej jednoznačne postavenie subjektov tam uvedených. Ak žalobkyňa v čase, keď mala prístup k vozidlu a disponovala potrebnými dokladmi, nie je mu zrejme prečo situáciu neriešila, keď z dokladov bolo zjavné kto v ich zmysle je vlastníkom vozidla. Žalobkyňa až potom, ako bola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalovaným a V. B., žalovaného kontaktovala a v čase prevodu u žalovaného teda nevyvolala žiadne pochybnosti o vlastníctve V. B. k motorovému vozidlu. Žalovaný pri podpise kúpnej zmluvy nahliadol do technického preukazu a dokladov k vozidlu, z ktorých je zrejme, že nikto iný okrem V. B. nebol evidovaný ako vlastník. Nemožno od neho očakávať väčšiu mieru obozretnosti. Dobromyseľnosť sa podľa Obchodného zákonníka predpokladá a táto vyplýva aj z evidencie k vozidlu. Má za to, že žalobkyňa nesprávne smeruje svoj návrh na určenie vlastníckeho práva. Tento mala smerovať voči V. B. ako nárok na náhradu škody. Je na žalobkyni aby preukázala, že nadobúdateľ vozidla - žalovaný nie je dobromyseľný. Dobromyseľnosť je daná. Zmluva bola uzatvorená v režime obchodného zákonníka a všetky skutočnosti pred uzatvorením tejto zmluvy sú tak bezpredmetné. Má za to, že na základe predložených vyjadrení a listinných dôkazov je potrebné konštatovať vlastnícke právo žalovaného.

10. V konaní vypočutá žalobkyňa uviedla, že auto si kúpila ona, lebo potrebovali s V. B. ešte jedno auto a jemu sa toto auto páčilo. Žili spolu v jednej domácnosti a dohodli sa, že jej auto do konca roka 2017 vyplatí a ona si ako zábezpeku nechala technický preukaz s tým, že auto mu dovolila užívať, lebo si svoje auto predal, keďže mal nedoplatok na daniach. Otec - teda žalovaný mu vo všetkom pomáhal. Nemôže byť dobromyseľný. Žalovaný aj V. B. vedeli, že keď odišla zo spoločnej domácnosti v apríli 2017, mala technický preukaz ako zábezpeku. V. B. jej poslal sms, že či si môže prísť po technický preukaz kvôli STK a povedala mu, že môže ísť na STK sama. Potom však už technický preukaz nepýtal. Z dopravného inšpektorátu ju kontaktovali s tým, že V. B. prepísal jej auto. Nevie ako to mohol urobiť a kto podpísal žiadosť zo dňa 03.07. 2017 - ona to nebola. Nevie kto mu v tom pomáhal. Žalovaný vedel o tom, že sa s jeho synom V. rozchádza, vedel, že ona má technický preukaz. Vo všetkom V. pomáha aj auto, aj dom je prepísaný na žalovaného. Všetko urobili pre to, aby jej nemuseli vyplatiť žiadne peniaze. Keď nadobudla vozidlo, na základe splnomocnenia od V. B. toto auto v Nitre na dopravnom inšpektoráte prihlasovala a tu ju upozornila známa, že je evidovaná len ako držiteľ vozidla a vysvetlila jej aké postavenie má držiteľ a vlastník vozidla. Dovtedy to nevedela, nevyzerala sa v tom. Vtedy hneď telefonicky kontaktovala V. B., že čo to urobil, pretože on v čase, keď vyplácala cenu za motorové vozidlo do technického preukazu uviedol ju ako držiteľku a seba ako vlastníka. Vtedy jej uviedol, že keď bude auto chcieť, tak si ho odkúpi. Keď odchádzala (v apríli 2017) tak jej V. B. podpísal aj papiere, že jej auto vyplatí. Žiadosť o prihlásenie vozidla do evidencie zo dňa 23.10.2015 podpísala ona. Auto najprv používala výlučne ona a potom, keď si V. predal svoje vozidlo, dovolila mu ho používať. Mala k dispozícii technický preukaz a auto dala za vlastné prostriedky prerobiť. Ako vlastník bol zapísaný V. B. a držiteľ bola ona. Riešiť to nepotrebovala,

keď spolu žili, nebol na to dôvod. S V. B. žila 12 rokov a ako partnerovi mu dôverovala. Mala na neho písané až tri autá. Riešiť to začala až potom ako jeho otec podvodne prepísal auto na seba.

11. Žalovaný v rámci svojho výsluchu uviedol, že mal peniaze a kúpil si auto od syna. Keď ho kupoval, syn dal spraviť zmluvy, nikto o to auto v tom čase nemal záujem. Tak ho kúpil od syna za 13 000.- eur. Potom dostal papier - výzvu od právničky, kde sa dozvedel, že auto má pristaviť. Nepovažoval to za dôležité, keďže mal technický preukaz a všetko v poriadku. Uviedol, že nevedel akým spôsobom má k žalobe reagovať a nevedel ako by to spravil tak, aby to bolo dobre, tak sa dal dokopy s právnikmi, preto reagoval až tak neskoro. Na otázky právnych zástupcov uviedol, že pri kúpe mu bol predložený technický preukaz z ktorého vyplývalo, že vlastníkom vozidla je jeho syn a tento auto aj užíval. Nehovoril mu, že by mal mať k auto niekto iný vlastnícke alebo iné užívacie právo. Auto bolo jeho, nikto ho nehľadal, ani polícia, on ho užíval. Podpísal zmluvu, čo nachystal jeho syn. Auto sa nachádza u neho v Q.. Raz je u neho, raz u syna, lebo syn padol a potrebovali auto, aby chodil na prehliadky. So synom má veľmi dobrý vzťah. Svoje deti dobre vychoval, má dobré vzťahy, klasicky ako otec so synom aj po citovej stránke a maximálne si dôverujú. Zmluvu podpísali preto, že má ešte aj dcéru a bolo to dosť peňazí, aby vedeli akú hodnotu má auto. Všetci sa môže stať, aby to bolo vysporiadané tak ako to má byť. Synovi dôveruje, ale všetko si aj preveruje. S obsahom zmluvy bol oboznámený. K otázke prečo uzatvorili zmluvu podľa obchodného zákonníka uviedol, že si dal zmluvu právnikom preveriť a spravil to podľa jeho najlepšieho vedomia a svedomia, tak ako mu poradili právnici. Syn mu dal technický preukaz a on mu dal peniaze v hotovosti. Keďže sa dožil 65 rokov, dokázal si nasporiť, peniaze mal doma v hotovosti.

12. Svedok V. B. (pôvodne žalovaný v 2. rade) pri výsluchu uviedol, že celý život podniká a toto je jeho piate BMW. Každé auto si kupoval a platil on. Jedno auto si kúpil aj na leasing. Auto si priniesol spolu so žalobkyňou z Košíc a aby sa vyhol týmto veciam, keďže už v minulosti mal s tým problémy dal som si auto napísať na seba. Všetko vybavovala žalobkyňa. Ak si bola vedomá, že auto bolo platené z jej peňazí, mala si ho dať napísať na seba. Všetko platil on a bolo to aj riadne hradené vo vzťahu k štátu a DPH. Zmluvu medzi ním a otcom navrhol on. Otec v čase predaja videl aj technický preukaz a vedel, že právoplatným vlastníkom auta je on. Kúpnu cenu mu vyplatil do ruky. Otca neupozorňoval, že by si vo vzťahu k autu mohol uplatňovať vlastnícke právo niekto iný a otec vedel, že auto užíval on. O tom, ako došlo ku kúpe vozidla sa nerozprávali. Počas celého obdobia, ako bol vlastníkom vozidla ho žalobkyňa nežiadala o zmenu údajov o vlastníkovi vozidla. V čase, keď si kúpil predmetné motorové vozidlo bola žalobkyňa u neho zamestnaná a mala príjem okolo XXX,XX eur, o žiadnych úsporách nevedel. D. zo dňa XX.XX.XXXX dal vyhotoviť právnikovi a predložil ju otcovi na podpis. S otcom má veľmi dobrý vzťah a dôverujú si. D. nechal vyhotoviť u právnika T. K. preto, lebo to robí od určitého času štandardne na všetko čo predáva, kupuje. W. mu zmluvu vytvoril a on ju dal otcovi podpísať, je to štandardná zmluva. K tomu, prečo v zmluve dojednali osobitnú úpravu, že tento vzťah sa riadi Y. zákonom uviedol, že nemá právnické vzdelanie, nerozumie tomu. W. mu poradil, aby tam dal túto úpravu. D. zobral od právnika a dal ju otcovi podpísať. Y. si to preštudoval a hneď ju podpísal. Y. je dôchodca a peniaze má nasporené za tie roky, peniaze mal u seba. K. otcovi dôveruje, v zmluve bola uvedená suma a natoľko otcovi dôveruje, že nie je potrebné vyhotovovať písomný doklad o tom, že mu peniaze odovzdal. K skutočnostiam ohľadom uzatvorenia kúpnej zmluvy od spoločnosti X. trade, s.r.o. uviedol, že žalobkyni natoľko dôveroval, že jej povedal, aby kúpnu zmluvu podpísala. W. si od určitého času na všetko dáva písomnú zmluvu, lebo sa kvôli tomu stretli na súde. D. medzi predchádzajúcim predajcom bola uzatvorená a bola mu doručená prostredníctvom predchádzajúceho PZ žalobkyne. K okolnostiam komunikácie s predajcom ohľadom toho, kto má uzatvoriť kúpnu zmluvu uviedol, že si to nepamätá už úplne presne, no vie, že boli v banke a predajca sa ho spýtal, či chce mať s týmto problémami. D. však plne dôveroval. N. sa vyjadril, či bola zmluva uzatvorená v banke, lebo boli aj na polícii. V K. bol aj on, žalobkyni dôveroval, preto jej nechal zmluvu podpísať. On si i to auto vytelefonoval, vyšpecifikoval a vedel, že predajca ich neklame, lebo aj on robí s autami. L., že si spomína, že ona pracovala v jeho firme a mala všetky splnomocnenia, pracovala u neho. D. podpisovala ako jeho priateľka. M., že spravil chybu, preto si aj s otcom spravil zmluvu. D. podpisovala kúpnu zmluvu vo svojom mene. W. auto teraz používaj aj on, aj otec. M. sa dohodnú a otec mu ho požičia.

XX. Vypočutá svedkyňa Q. A., uviedla, že sa so žalobkyňou pozná asi od X rokov, sú rodinní známi a žalovaného nepozná, stretla sa s ním len raz, keď boli u nich doma. V polovici októbra r. XXXX sedeli v kaviarni a čakali na žalobkyňu a V. (svedka a bývalého priateľa žalobkyne). K. prišli, V. povedal, že V. (žalobkyňa) kúpila auto a že je také isté ako má jej manžel a potom šli toto auto aj pozrieť. Z. uviedol, že keď mu vyjde zákazka, tak si auto od V. odkúpi. P. je čierne s bielou kožou, je tmavé. K postojú

žalovaného k žalobkyni a k synovi uviedla, že keď sa V. narodil syn, stále sa sťažovala, že p. B. st. ju stále obviňuje, dal ju špehovať a že V. sa jej nikdy nezastal. Že stále rozpráva, že je príživníčka, že ho podvádza a ona uviedla, že v tom dome žiť nevydrží. Na aute videla chodiť V.. K. je to auto v meste, vždy je šoférom V., vidí ho skoro stále, ich deti chodia spolu do jednej triedy. N. osobne pri tom, keď mala žalobkyňa nadobudnúť motorové vozidlo. Y. (žalobkyňa a syn žalovaného) sa vracali z K. a oni boli v tom čase na káve. D. doklad alebo zmluvu nevidela. Q. čo vedela bolo od V., že V. mala kúpiť rovnaké vozidlo ako mal aj jej manžel. K. cena ju vtedy nezaujímala . Od V. sa však neskôr (už v čase vedenia súdneho sporu) dozvedela, že vtedy si bola vybrať peniaze v P. a šli do K. vyplatiť auto. V. sa rozčuľovala, že ako vlastník bol zapísaný V. a neskôr jeho otec. S. jej to asi v r. XXXX, keď si to bola zisťovať u policajtov - Na vršku. K tomu, prečo bol p. V. B. evidovaný ako majiteľ vozidla uviedla, že vie, že V. si mal auto odkúpiť, keď mu vyjde zákazka a V. ho uviedla ako vlastníka, aby už nemuseli robiť ďalšie procesné úkony. N. uviesť kedy a na základe akého úkonu sa stal vlastníkom vozidla žalovaný. M. vie len od V., ktorá si to v roku XXXX zisťovala. Y. si ho mal, keď mi vyjde nejaká zákazka.

XX. Svedkyňa P. K. pri výsluchu udávala, že je sestrou žalobkyne a žalovaný je otec jej bývalého partnera. B. si chcela kúpiť auto a v októbri XXXX ho bola v K. kúpiť. K. šla zaniešať do A. syna bola si tam vybrať aj peniaze na kúpu auta a na druhý deň šli do K. a auto kúpili. B. v kaviarni aj s Q. a H. a prišli tam aj sestra s V. a ukazovali im nové auto. V. viac krát spomenul aj v kaviarni, že auto si kúpila V.. C. u nich uviedol, že keď mu vyjde zákazka, auto si od V. odkúpi. M. žalovaného k žalobkyni bol už ku koncu dosť kritický. P. B. st. viackrát volal aj ich mame, aby si prišla V. zbaliť, nepekne jej nadával. K. bývali v V. dome, ktorý je písaný na žalovaného, ich vzťah nebol dobrý. K. bola sestra väzobne stíhaná, žalovaný uviedol ich mame, že sa postará o to, aby V. zhnila v base. Na aute vídava len V.. W. vyše rokom, sestre jej známa oznámila, že prepísali auto bez jej vedomia, a bola nahlásená strata veľkého technického preukazu a ona potom šla na políciu a uviedla, že žiadna strata sa nestala a ten veľký technický preukaz mala v rukách. P. je čierne A. X-kovej rady, v bielej koži a má špeciálne upravenú prednú masku. D., ktorou sa mala jej sestra stať vlastníčkou vozidla nevidela, o také veci sa nezaujímala. Ku kúpnej cene uviedla, že viem že si žalobkyňa bola vybrať peniaze v A. - asi XX XXX.- eur a doma mala tiež nejaké peniaze. K. cenu si už presne nepamätá. P. majiteľ bol v technickom preukaze uvedený V. B. a držiteľka bola V. K.. M. len technického preukazu, jeho obsah nie. To, že bola zapísaná V. ako držiteľka vie lebo s ňou bola po nahlásení straty technického preukazu na polícii zisťovať. K. sa pýtala, prečo to dala takto zapísať, uviedla, že preto, aby potom nemuseli znova riešiť prepis vozidla. Na základe akého úkonu sa stal vlastníkom žalovaný nevie, no uviedol, že si myslí, že to bolo účelové.

XX. Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol, že podstatou sporu je, či jeho klientka nadobudla vlastníctvo a teda bola zmluvnou stranou na strane kupujúceho vo vzťahu k predmetnému vozidlu od spoločnosti X. C. s.r.o. a druhou otázkou bola skutočnosť, či došlo k platnému prevodu vozidla medzi žalovaným ako nadobúdateľom a jeho synom ako prevodcom. Čo sa týka X.otázky, teda pôvodného vlastníctva k vozidlu zo strany mojej klientky, poukázal na vykonané dôkazy, najmä v podobe písomného čestného vyhlásenia pôvodného vlastníka spoločnosti X. C. s.r.o., ktorý dôkaz bol dokonca predložený proti stranou, pričom však z toho prehlásenia je úplne zrejmá skutočnosť, že zmluvnou stranou kúpnej zmluvy ako kupujúci mala byť a bola p. V. K... V. podstatným dôkazom v tomto smere je výpoveď p. V. B., ktorý pri výsluchu na poslednom pojednávaní tiež výslovne potvrdil, že zmluvnou stranou bola p. K., teda, že ona podpisovala zmluvu, pričom toto sa riešilo mimo N., konkrétne v K. a sám V. B. potvrdil, že aj on tam bol a teda je nanajvýš nelogické zaoberať sa tým, že on by mal byť zmluvnou stranou a nejakou p. K., že mala vystupovať ako splnomocnený zástupca, nakoľko pokiaľ by bola takáto vôľa, bolo by to logické iba v prípade, že by tam p. B. nebol. N. aj z vyjadrenia p. V. B. „F. už viem, že som spravil chybu“ je možné dedukovať, že p. V. B. si nejakou celú vec subjektívne vyhodnocuje v tom zmysle, že on mal byť zmluvnou stranou teda kupujúcim, avšak pre túto údajnú chybu ním nebol. Čo sa týka X.otázky teda platnosti zmluvného prevodu medzi V. B. a jeho otcom teda žalovaným, tu absolútne nie je možné prihliadať na dôvodnosť zmluvného dojednania a dobromyseľnosti žalovaného. V prvom rade obaja sa vyjadrili, že si bezvýhradne dôverujú a majú medzi sebou veľmi dobrý vzťah - otec a syn. P. jeden z nich nevedel vysvetliť prečo sa uchýlili pri uzatváraní kúpnej zmluvy medzi sebou ohľadom predmetného vozidla k takému neštandardnému odklonu, ako je úprava občiansko-právneho vzťahu, ktorého účastníkmi sú dokonca otec a syn podľa Ob.Z. F. žalovaný tvrdil, že zmluvu si dal pozrieť právnikovi a dával len na jeho rady. W. V. B. sa však jasne vyjadril, že keď zmluvu priniesol od svojho právnikovi, už vyhotovenú, tak otec si ju prečítal a podpísal ju. C., je tu evidentná nezrovnalosť podstatnej skutkovej okolnosti ohľadom toho, že žalovaný si mal vopred predmetnú zmluvu dať analyzovať alebo pozrieť právnikovi, pričom práve na túto okolnosť žalovaný poukazoval v rámci odpovede na otázku, že

prečo bol zvolený režim podľa Ob.Z, keď uvádzal, že právnik to odporučil. V. skutkové okolnosti už len dokresľujú celú účelovo navodenú situáciu v podobe kúpnej zmluvy medzi otcom a synom v režime Ob.Z. a to najmä vyplácanie kúpnej zmluvy v hotovosti z peňazí, ktoré mal žalovaný v úvodzovkách niekde doma vo vankúši a pod. W. na súdnu prax napr. na rozsudok KS A. sp.zn. XCoB/XX/XXXX z dňa XX.XX.XXXX, kde bola riešená analogická situácia v kontexte posudzovania otázky dobromyseľnosti vo vzťahu k nadobudnutiu predmetu kúpy na základe zmluvy podľa Ob.Z. medzi spriaznenými osobami, kde súd uviedol, že umožnil žalobcovi vysvetliť prečo takúto zmluvu uzavrel, žalobca uviedol iba všeobecne, že ide o jeho štandardný bežne používaný text zmluvy a obchodno-právna úprava bola pre neho priaznivejšia. Už však neuviedol v čom konkrétne bola výhodnejšia. B. tu poukazuje práve na prípad, že sa jednalo o zmluvu medzi osobami, ktoré majú rovnaké priezviská a aj táto skutočnosť mala viesť žalobcu k zvýšenej pozornosti pri uzatváraní obchodu. D. sa mal zaujímať od koho a ako predávajúci vozidlo nadobudol. V. žiadať od neho doklady o predchádzajúcom majiteľovi, o predchádzajúcom servise vozidla a dokonca nebola vykonaná ani kontrola originality. B. v danom prípade skonštatoval, že žalobca sa nemôže dovoliť dobrej viery. V. za to, že predmetný spor je úplne analogický k tomuto prípadu, keď ani jeden z účastníkov zmluvy nedokázal hodnoverne vysvetliť prečo bola zvolená obchodno-právna úprava, v čom konkrétne by to malo byť pre nich lepšie okrem skutočnosti, že sa má účelovo nadobudnúť vlastníctvo od nevlastníka, resp. minimálne od osoby, ktorej vlastníctvo je sporné. Za týchto okolností absolútne nie je na mieste žiadna dobrá viera u žalovaného. N., aj z vykonaného listinného dôkazu, z vyjadrenia advokáta, ktorý pripravoval zmluvu, vyplýva, že táto bola vyhotovená v súlade s požiadavkami zmluvných strán. V., že je plne na mieste vychádzať z toho, že pokiaľ aj advokát vypracúva zmluvu medzi fyzickými osobami v režime občianskeho práva dokonca medzi rodinnými príslušníkmi, tak pokiaľ to nie je osobitná špeciálna požiadavka, tak by určite nezvolil odklon v podobe právneho režimu podľa Ob.Z. C. takáto požiadavka tu byť musela a je úplne zrejmé, že pohnútkou takejto požiadavky bola evidentná účelovosť v snahe využiť ust. § 446 Ob.Z. a takto previesť vlastníctvo od nevlastníka na žalovaného, ktorý o tomto vedel, resp. s prihliadnutím na všetky okolnosti objektívne posudzované, o tom vedieť musel. N., aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

XX. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči zotrval na námietkach, ktoré boli prezentované vo vzťahu k vlastníckemu právu žalobkyne, ktorá sa, podľa jeho názoru, nikdy nestala vlastníkom motorového vozidla, ale týmto bol v skutočnosti a aj podľa dostupnej evidencie V. B.. D. nijako nepreukázala, že na úhradu kúpnej ceny boli použité jej finančné prostriedky a bola to samotná žalobkyňa, ktorá pri prihlasovaní vozidla písomne vyhlásila a vlastnoručným podpisom potvrdila, že vlastníkom vozidla je V. B., ktorý následne vozidlo aj riadne užíval. Do okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným, bol tento presvedčený o vlastníctve V. B., keďže mal vedomosť o tom, že na kúpu vozidla vynaložil vlastné finančné prostriedky, predmetným vozidlom disponoval a pred prevodom svoje vlastnícke právo aj deklaroval predložením technického preukazu. C. skutočnosti boli potvrdené výsluchom žalovaného a tiež svedka V. B.. D. nadobudol vlastnícke práva k predmetnému vozidlu na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, kde si zmluvné strany vymienili aplikáciu ustanovení Y. zákonníka, ktorá spôsobuje, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo od V. B. ak v prípade, že by bolo konštatované, že V. B. nebol v čase prevodu vlastníkom predmetného vozidla. K otázke aplikácie Y. zákonníka žalovaný aj svedok V. B. uviedli, že zmluva bola vyhotovená a konzultovaná s právnikom, čo bolo preukázané aj predložením potvrdenia od advokáta. Je bežnou praxou, že ak ani jedna zo zmluvných strán nemá právnické vzdelanie, požiadajú o vypracovanie zmluvy odborne spôsobilú osobu a riadia sa jej právnymi radami. M. strán, že ich záväzkový vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Y. zákonníka bola vykonaná písomne. Má za to, že v konaní nebola nijako preukázaná výnimka, kedy by vlastnícke právo na žalovaného neprešlo, t.j. že by žalovaný v čase predaja, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom vozidla. B. Q. A. a P. K. sa nijako nevyjadřili k otázke, či žalovaný mal alebo nemal vedomosť, resp. pochybnosť o osobe vlastníka pri jeho kúpe, ale ani nevedeli uviesť kedy a ako malo prísť k prevodu vlastníckeho práva na žalovaného. J. dôkazy, ktorými by chcela žalobkyňa preukázať vedomosť žalovaného o nedostatku vlastníckeho práva V. B. v čase prevodu nenavrhol. D. s poukazom na negatívnu dôkaznú teóriu nie je povinný preukazovať neexistenciu pochybnosti. D. bol právnou zástupkyňou žalobkyne prvýkrát kontaktovaný výzvou zo dňa XX.XX.XXXX, t.j. až po tom, čo žalovaný nadobudol vlastnícke právo k vozidlu. D. pri vynaložení priemernej miery opatrnosti ani nemohol nadobudnúť pochybnosti o prípadnom nedostatku vlastníckeho práva V. B. a o akýchkoľvek obmedzeniach v súvislosti s nakladaním s motorovým vozidlom v čase jeho prevodu. D. je vlastníkom a oprávneným držiteľom motorového vozidla, ktoré je predmetom tohto konania, preto navrhol žalobu zamietnuť.

XX. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, faktúrou, detailom pohybu, osvedčením o evidencii vozidla, výpisom z evidencie vozidiel, pokusom o mimo súdne vyriešenie, čestným prehlásením, výplatnicou miezd, výpisom z účtu M. banka, a.s. , výpisom z účtu B. sporiteľne, a.s. , kúpnu zmluvou, výpisom z evidencie vozidiel, potvrdením, výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

XX. Faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou dodávateľom X. C., s.r.o. tento fakturoval odberateľovi : V. K. za predaj motorového vozidla A. XXX,ŠPZ: K G sumu XX XXX,XX eur . H. bola vyhotovená dňa XX.XX.XXXX a toho istého dňa i splatná.

XX. Z detailu pohybu realizovaného dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že platiteľ V. K. vložila v hotovosti sumu XX XXX,XX eur s informáciou pre príjemcu: vyplat. vozidla G

XX. V osvedčení o vozidle (technickom preukaze) vystavenom k predmetnému vozidlu s M. číslom G je ako vlastník uvedený V. B. , nar. XX.X.XXXX a ako držiteľ V. K. , nar. XX.XX.XXXX.

XX. Z výpisu z evidencie vozidiel vyplýva, že ako držiteľ a vlastník predmetného vozidla je uvedený Q. B., N., Q. XX.

XX. Pokusom o mimo súdne vyriešenie veci zo dňa XX.XX.XXXX právny zástupkyňa žalobkyne oznámila žalovanému, že na základe K. zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, vyplatenia kúpnej ceny a odovzdania predmetu kúpy sa stala vlastníčkou predmetného vozidla, no napriek uvedenému , v rozpore s právnym stavom, do technického preukazu bol zapísaný ako vlastník jeho syn. L., že i keď bol jeho syn zapísaný v technickom preukaze ako vlastník, nemal právo s vozidlom nakladať. K. žalobkyňa s ním žiadnu zmluvu neuzavrela, je nepochybné, že je v technickom preukaze zapísaný neoprávnene a vozidlo taktiež neoprávnene užíva. Na základe uvedeného ho vyzvala, aby predmetné motorové vozidlo vydal a poskytol nevyhnutnú súčinnosť k tomu, aby došlo k zápisu skutočného vlastníka.

XX. Z čestného prehlásenia Bc. C. V., jediného spoločníka a konateľa spoločnosti X. C. s.r.o., so sídlom W. 2, K.. V roku XXXX spoločnosť evidovala vo svojom majetku osobné motorové vozidlo A. Xer T., rok výroby XX.X.XXXX, ktoré ponúkol na predaj prostredníctvom inzerátu na internete. V mesiaci október XXXX sa mu ozvali telefonicky záujemcovia a prejavili záujem o kúpu predmetného vozidla. N. uviesť, či to bola žalobkyňa alebo V. B. . N. ho obaja navštívili v K. dňa XX.XX.XXXX za účelom obhliadky vozidla. W. V. B. sa zaujímal o stav a vybavenie vozidla, na skúšobnej jazde boli spolu. S p. V. B. sa dohodli na predaji a kúpe vozidla za kúpnu cenu XX XXX,XX eur a tento mu následne povedal, že kúpna zmluva bude na p. K. a to z dôvodu jeho rozvodu z bývalou manželkou. W. všetci spoločne šli do pobočky C. banky v K., kde bola kúpna cena XX XXX,XX eur zaplatená vkladom. K. z nich mal peniaze si nepamätať. W. prepise vozidla na polícii boli s ním obaja a tam bol zapísaný ako vlastník pán V. B. a ako držiteľ pani V. Krištofová. P. prevzal p. B.. Na druhý deň bol odhlásený technický preukaz na meno V. B. a bol mu poslaná po vodičovi B..

XX. Z výplatnice miezd vyplýva, že príjem žalobkyne v období od februára XXXX do decembra XXXX vo výške od XXX,XX eura do XXX,XX eura.

XX. Z výpisu z účtu V. B. za obdobie august, september XXXX vyplýva, že dňa XX.XX. bola vybraná suma XXXX,XX eur, dňa XX.XX. suma XXXX,XX eur a XXXX,XX eur, a dňa XX.XX suma XXXX,XX eur , dňa XX.XX.XXXX suma X*XXXX,XX eur.

XX. Z výpisu z účtu M. K. za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola z neho vybraná suma XX XXX,XX eur a dňa XX.XX.XXXX suma XX XXX,XX eur.

XX. Kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX V. B., nar. XX.XX.XXXX vyhlásil, že je výlučným vlastníkom ojazdeného motorového vozidla A. Xer T. XL/WXX/XAXXX, rok výroby XXXX, M.: G W. kúpnu zmluvou sa zaviazal odovzdať kupujúcemu Q. B., nar. XX.XX.XXXX predmetné vozidlo a previesť na neho vlastnícke právo a kupujúci sa zaviazal zaplatiť za prevzaté vozidlo kúpnu cenu vo výške XX XXX,XX eur. V čl. M. bod X sa zmluvné strany v zmysle § 262 zákona č. XXX/XXXX Zb. Y. zákonník v z.n.p. výslovne dohodli, že ich záväzkový vzťah založený touto zmluvou sa bude spravovať ustanoveniami zákona č. XXX/XXXX Zb. Y. zákonníka v.z.n.

XX. Z výpisu z evidencie motorových vozidiel k motorovému vozidlu s EČ: N vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola vyplnená žiadosť o prihlásenie vozidla do evidencie, kde ako držiteľka vozidla je uvedená žalobkyňa a ako vlastník vozidla V. B., nar. XX.X.XXXX. K žiadosti bola pripojená kúpna zmluva a doklad o poistení a bola podpísaná žalobkyňou a vlastníkom vozidla. F. X.X.XXXX držiteľ vozidla (V. B.) požiadal o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel spočívajúcej v prepise vozidla na žalovaného. F. XX.XX.XXXX bola podaná žiadosť o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, na základe ktorej držiteľ vozidla (označená žalobkyňa, bez označenia dokladu totožnosti) požiadala o vykonanie zmeny na V. B.. F. XX.XX.XXXX V. B. predložil čestné prehlásenie o strate veľkého technického preukazu k predmetnému vozidlu datovanú dňom XX.XX.XXXX. Z histórie vlastníkov vyplýva, že v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX bola vlastníkom spoločnosť X. C. s.r.o., od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX V. B. a od XX.XX.XXXX žalovaný. Z histórie držiteľov vyplýva, že držiteľom od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX bola spoločnosť X. C. s.r.o., od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX žalobkyňa, od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX V. B. a od XX.XX.XXXX žalovaný.

XX. V potvrdení zo dňa XX.XX.XXXX V.. T. K., advokát so sídlom F. XXXX/XX, S. R. uviedol, že poskytol právne služby spojené s prevodom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, ktoré je predmetom toho súdneho sporu, medzi V. B. ako predávajúcim a Q. Smatanom ako kupujúcim. K. zmluva bola vyhotovená v súlade s požiadavkami zmluvných strán a bola so zmluvnými stranami prekonzultovaná.

XX. Podľa § X32 ods. 1 zákona č. XX/XXXX Zb. Y. zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

XX. Podľa § X33 ods. 1 OZ ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

XX. Podľa § 123 OZ vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

XX. Podľa § X26 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

XX. Podľa § 588 OZ z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

XX. W. § 26X ods. 1 zák. ona č. XXX/XXXX Zb. Y. zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ Y.“) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

XX. Podľa § 261 ods. X,X Y. strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 26X, sa spravuje týmto zákonom. F. podľa odseku X vyžaduje písomnú formu.

XX. Podľa § 409 ods. 1 Y. kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivu alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

XX. Podľa § 446 Y. kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

XX. Podľa § 137 písm. c) zákona č. XXX/XXXX Z.z. E. sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „E.“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

XX. Predmetom konania je žaloba o určenie vlastníckeho práva k hnuťelnej veci podľa § 137 písm. c) E., preto sa súd prioritne zaoberal skúmaním, či je na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem, ktorý je nevyhnutným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. C. žalobkyňa odôvodnila skutočnosťou, že bez takéhoto určenia by ju príslušný dopravný inšpektorát nezapísal do technického preukazu. V zmysle ustálenej judikatúry naliehavý právny záujem je daný vždy, ak určenie, ktoré je predmetom žaloby, by malo za následok zmenu právneho postavenia žalobcu alebo bez takéhoto určenia by sa právne postavenie žalobcu stalo neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba. W. názoru súdu žalobkyňa preukázala, že na požadovanom určení má naliehavý právny záujem, keďže z výpisu z evidencie vozidiel vyplýva, že ako vlastníka vozidla vo vzťahu ku ktorému sa domáha určenia vlastníckeho práva na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy je evidovaná iná osoba - žalovaný a v prípade úspechu žalobkyne v spore, by bolo vlastnícke právo žalobkyne jednoznačne deklarované, čo by bolo podkladom pre zmenu vlastníka v príslušnej evidencii. B. nároku vo vzťahu k vlastníckemu právu k motorovému vozidlu možno odstrániť iba rozhodnutím súdu, ktoré jednoznačne určí vlastníka motorového vozidla. M. na uvedené sa nestotožnil s námietkou, že určovací petit žaloby nie je opodstatneným.

XX. Po tomto zistení pristúpil súd k posúdeniu sporu po vecnej stránke. V konaní nebolo sporné, že žalovaný je v súčasnosti evidovaný v evidencii motorových vozidiel ako vlastníka predmetného vozidla. C. skutočnosť vyplýva jednak z výpovedí strán sporu a tiež z výpisu z príslušnej evidencie motorových vozidiel. M. právo k spornému motorovému vozidlu žalovaný odvodzuje od K. zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzatvoril so svojim synom V. B.. Z tejto kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúci ako výlučný vlastníka vozidla sa zaviazal odovzdať kupujúcemu (žalovanému) motorové vozidlo a kupujúci sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu vo výške XX XXX,XX eur. D. strany si vymienili, že ich vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Y. zákonníka. Y. zákonník v ustanovení § 446 umožňuje kupujúcemu za určitých podmienok nadobudnúť vlastnícke právo aj od nevlastníka. J. v určitom rozsahu o prelomenie všeobecne platnej právnej zásady, že "nikto nemôže na druhého previesť viac práva, ako má sám". K prelomeniu tejto zásady dochádza v obchodnoprávných vzťahoch v záujme ochrany a právnej istoty obchodníka, ktorý nadobudol tovar od iného obchodníka (podnikateľa). C. právnu istotu potrebuje najmä v súvislosti s ďalším predajom kúpeného tovaru. K. v zmysle tohto paragrafu nadobudne vlastnícke právo len za predpokladu, že je dobromyseľný, že tovar kupuje od vlastníka alebo od osoby oprávnenej s tovarom nakladať za účelom jeho predaja (napr. komisionár, ktorý predáva tovar z poverenia komitenta vo vlastnom mene, aj keď tovar v dobe predaja patrí komitentovi). C. dobromyseľnosť musí byť daná v okamihu, keď kupujúci mal nadobudnúť vlastnícke právo. Y. nadobudnutia vlastníckeho práva sa riadi, ak v zmluve nie je určené inak, príslušnými ustanoveniami Y. zákonníka § 443 až § 445. F. kupujúceho sa pritom v súlade s formuláciou § 446 predpokladá, opak treba preukázať. B. vlastníka predaného tovaru teda nemôže voči kupujúcemu úspešne uplatniť právo z titulu ochrany vlastníckeho práva, kým nepreukáže, že kupujúci vedel o tom, že predávajúci nie je vlastníkom tovaru a že nebol oprávnený tovar predávať. D. predávajúceho voči tomuto doterajšiemu vlastníkovi, ktorého vec neoprávnene predal, zostáva nedotknutá. D. sa v konaní bránil práve odkazom na vyššie uvedené ustanovenie Y. zákonníka a uviedol, že bol od začiatku presvedčený, že jeho syn je vlastníkom sporného vozidla. B. na jeho obranu prihliadol, aj napriek tomu, že nereagoval v stanovenej lehote preto, že k jeho reakcii došlo v dostatočnom časovom predstihu pred nariadením pojednávania a bol vytvorený dostatočný priestor na to, aby sa s jeho argumentáciou mohla oboznámiť i protistrana a v prípade, ak by na jeho obranu neprihliadol mohli by byť porušené jeho práva. M. k vyššie uvedenému pre úspech žalobkyne v spore bolo preto prioritne potrebné, aby preukázala, že žalovaný nebol v čase predaja sporného vozidla dobromyseľný a následne samozrejme aj preukázanie jej vlastníctva k vozidlu. W. jej vlastníckeho práva k vozidlu však za danej situácie (aplikácie ustanovení Y. zákonníka) bolo až „druhoradým“, nakoľko aj keby vlastníctvo k vozidlu jednoznačne preukázala, no nebola by preukázaná nedobromyseľnosť žalovaného ako nového nadobúdateľa, v konaní by žalobkyňa nemohla byť úspešnou. W. sa súd v rámci dokazovania zameril na zistenie tejto skutočnosti.

XX. Súd dospel k záveru, že pri posudzovaní dobromyseľnosti žalovaného je potrebné vychádzať aj z názoru U. súdu H. republiky vyslovenom v náleze č. k. IV. ÚS XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý uviedol, že ust. § 446 Y. zákonníka významným spôsobom zasahuje do ústavne zaručeného práva vlastníť majetok a uprednostňuje pred ním dobrú vieru a istotu účastníkov obchodnoprávných vzťahov. V. ho preto aplikovať len za prísneho rešpektovania ustanovení článku X odsek X listiny základných práv a

slobôd, pretože predstavuje zákonnú hranicu jedného z najdôležitejších základných práv, a teda pri jeho aplikácii je potrebné striktné vylúčiť akékoľvek jeho zneužitie na iné účely, než pre ktoré bol stanovený. Z tohto dôvodu je obzvlášť nutné veľmi prísne posudzovať otázku dobrej viery nadobúdateľa, najmä v prípadoch, kedy dochádza k aplikácii ustanovení Y. zákonníka na základe dohody zmluvných strán podľa jeho § 262. Už samotná existencia takejto dohody môže v určitých jednotlivých prípadoch vyvolávať pochybnosti o jej účele a dôvodoch jej uzavretia. C. dohoda nikdy nesmie slúžiť k akémusi "isteniu" kupujúceho pre prípad, že by predávajúci nebol oprávnený vlastnícke právo k predmetnej veci previesť, pretože už táto skutočnosť sama o sebe by vylúčila existenciu dobrej viery na strane kupujúceho, a tým aj aplikáciu § 446 Y. zákonníka. W. je vždy nutné, aby v situáciách, keď existujú o dobrej viere kupujúceho čo i len malé pochybnosti, kupujúci preukázal, že využil všetky dostupné prostriedky na to, aby sa presvedčil, že predávajúci je skutočne oprávnený previesť vlastníctvo k predmetnej veci, a že teda bol v tejto súvislosti skutočne v dobrej viere. To platí obzvlášť v prípadoch predchádzajúceho použitia dohody podľa § 262 Y. zákonníka. F. bremeno týkajúce sa dobrej viery kupujúceho nesie v týchto prípadoch vždy on sám. N. týchto zásad všeobecnými súdmi pri aplikácii ustanovenia § 446 Y. zákonníka by v konkrétnych prípadoch totiž mohlo viesť k ochrane jeho zneužívania na iné účely, než pre ktoré bolo vytvorené, a teda k neústavnosti takto vzniknutého rozhodnutia. Je potrebné poukázať na to, že ochrana vlastníctva je primárna a ochrana práv iných osôb má subsidiárnu povahu. W. základných zásad platných ešte aj v čase uplatňovania rímskeho práva, a to zásady: nikto nemôže na druhého previesť viac práva ako sám má a právo nevzniká z bezprávia, vyžaduje v zmysle ust. § 446 Y. zák. dobromyseľnosť, ktorá nie je ničím spochybnená. W. pochybnosti nemožno tvrdiť dobromyseľnosť a pochybnosť v danej veci je reálne zistenou skutočnosťou. F., a nadobudnutiu vlastníctva od nevlastníka s poukazom na ust. § 446 Y. zák. by bolo možné prisvedčiť, ak by ňou argumentovala osoba, ktorá nadobudla motorové vozidlo od spoločnosti, ktorá podniká v oblasti nákupu a predaja, príp. sprostredkovania motorových vozidiel, ako to aj urobil N. súd SR v rozhodnutí č. k. XCdo XX/XXXX.

XX. Po vykonanom dokazovaní a posúdení vykonaných dôkazov samostatne a v ich vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že dobromyseľnosť žalovaného bola nielen spochybnená ale aj vyvrátená. Je neštandardným, aby si fyzické osoby medzi sebou uzatvorili kúpnu zmluvu, v rámci ktorej si vymienia aplikáciu ustanovení Y. zákonníka. Už táto skutočnosť môže vyvolávať pochybnosti o jej účele a dôvodoch uzatvorenia a môže nasvedčovať tomu, že slúži k "isteniu" kupujúceho pre prípad, že by predávajúci nebol oprávnený vlastnícke právo k predmetnej veci previesť. O to viac je táto skutočnosť zvýraznená pri vymienení si takejto dohody medzi príbuznými, tak ako je to v danom prípade, a to medzi otcom (žalovaným) a synom, ktorí obaja v rámci výsluchu uviedli, že ich vzťah je veľmi dobrý a maximálne si dôverujú. Z výsluchu svedka M. B. vyplynulo, že dal vypracovať zmluvu u právnikovi, ktorý mu poradil túto úpravu, následne zmluvu predložil otcovi (žalovanému), ktorý si ju mal preštudovať a hneď podpísať. L. výpoveď sa však rozchádza s výpoveďou žalovaného, ktorý viedol, že si dal zmluvu preveriť právnikovi a všetko urobil tak ako mu poradili právnici. Ak svedok uviedol, že žalovaný mal zmluvu hneď po predložení podpísať, je zrejme, že už nemal priestor na to, aby zmluvu dal preveriť právnikovi, ktorý mu mal poradiť aplikáciu Y. zákonníka. C. žalovaného a svedka sa stávajú nedôveryhodnými a spochybnenými aj obsahom potvrdenia advokáta V. T. K. (čl. XXX), ktorý v potvrdení uvádzal, že kúpna zmluva bola vyhotovená v súlade s požiadavkami zmluvných strán a bola so zmluvnými stranami prekonzultovaná. Ak teda bola kúpna zmluva vypracovaná v súlade s požiadavkami zmluvných strán, jednou z nich bola zrejme aj požiadavka aplikácie Y. zákonníka, navyše tu vzniká aj ďalšia pochybnosť ohľadom vypracovania predmetnej zmluvy, v kontexte vyššie uvedeného, keď právny zástupca uviedol, že bola so zmluvnými stranami, teda s oboma žalovaným aj svedkom prekonzultovaná. V. je potrebné poukázať aj na to, že žalovaný ako blízky príbuzný (otec) svedka V. B., ktorý bol bývalým partnerom žalobkyne, s ktorým ako uviedol mal veľmi dobrý, dôverný vzťah, by nemal možnosť sa dozvedieť o pochybnostiach vo vzťahu k vlastníckemu právu k predmetnému vozidlu, navyše je zrejme, z nepopretého tvrdenia žalobkyne, že po výzve, aby jej žalovaný vydal predmetné vozidlo, túto odkázal, aby to riešila so synom. L. nasvedčuje tomu, že mal vedomosť o tom, že medzi žalobkyňou a jej synom je vo vzťahu k predmetnému vozidlu spor. B. sa nestotožnil s názorom žalovaného, že za danej situácie vynaložil priemernú mieru opatrnosti a nemohol nadobudnúť pochybnosti o prípadnom nedostatku vlastníckeho práva. W. starostlivosť odôvodnil tým, že zistil skutočnosti z technického preukazu a tiež tým, že svedok V. B. auto užíval. R. zabezpečenie sa predložením technického preukazu a skutočnosťou, že auto nikto nehľadal, nie je podľa názoru súdu dostatočným dôvodom na rozptýlenie pochybností o majiteľovi predmetu sporu. A. by priemernou opatrosťou, ak by sa žalovaný zaujímal aj o nadobudnutie vlastníckeho práva od svedka, čo však neurobil, ako vyplynulo z výpovede svedka, ktorý uviedol, že sa s otcom nerozprávali o tom, ako došlo ku kúpe motorového vozidla. V tejto súvislosti je

potrebné poukázať aj na to, že hoci sa o spôsobe nadobudnutia vozidla nerozprávali žalovaný mal mať vedomosť o tom, že svedok V. B. na kúpu vynaložil vlastné finančné prostriedky ako tvrdil v rámci svojich písomných vyjadrení. V. je potrebné upriamiť pozornosť na ďalší rozpor medzi tvrdeniami žalovaného a svedka ako pôvodného vlastníka vozidla, keď žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX uvádzal, že disponuje informáciami o nadobudnutí vlastníckeho práva sprostredkovaním od svojho syna, ktorý mu mal prezentovať nadobudnutie vlastníckeho práva už v roku XXXX, pričom svedok tvrdil, že o týchto skutočnostiach spolu nehovorili. M. uvedené skutočnosti, posúdené vo vzájomných súvislostiach, umocňujú záver, že žalovaný nebol dobromyseľným.

XX. Po konštatovaní, že žalovaný nemohol byť dobromyseľný a teda nie je možné aplikovať ustanovenie § 466 Y. zákonníka súd pristúpil k skúmaniu, či žalobkyňa nadobudla k predmetu sporu - motorovému vozidlu A. vlastnícke právo. Vo všeobecnosti možno za vlastníka považovať osobu, v prospech vlastníctva ktorej svedčí nadobúdacie konanie a zodpovedajúci titul, napríklad zmluva. B. považoval za nesporné, že žalobkyňa so spoločnosťou X. C., s.r.o. uzatvorila, ako kupujúca kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo sporné vozidlo, a to napriek tomu, že kúpna zmluva v konaní nebola predložená, no jej existencia je nesporná a rovnako nie je sporné, že zmluvou stranou ako kupujúca bola žalobkyňa. C. skutočnosť vyplýva z tvrdenia žalobkyne, čestného vyhlásenia konateľa a jediného spoločníka spoločnosti X. C., s.r.o. ako predávajúceho a tiež z výsluchu svedka V. B.. Je tak nesporné, že nadobúdaci titul svedčí žalobkyni. Z vykonaného dokazovania vyplynulo aj to, že bolo vôľou žalobkyne aj svedka V. B., aby bola žalobkyňa kupujúcou predmetného vozidla a zmluvu podpisovala vo svojom mene, pričom za situácie, že pri kúpe vozidla sa nachádzali aj žalobkyňa aj svedok M. B., ak by svedok mal byť zmluvnou stranou ako kupujúci, nič mu v tom nebránilo. C., že V. B. nechcel byť označený ako kupujúci, z dôvodu rozvodu z manželkou, aby vec nepatrila do A. bolo vyvrátené jednak tým, že táto skutočnosť z výsluchu svedka vôbec nevyplynula a tiež z dôvodu nepopretého tvrdenia, že k jeho rozvodu došlo už v roku XXXX, o ktorej skutočnosti by mal bezpochyby vedieť i žalovaný, a mohol ho tak poprieť. To že kupujúcou bola žalobkyňa vyplýva, aj z tvrdení svedkýň Q. A. a P. K., ktoré sa vyjadrili, že od svedka V. B. boli informované, že žalobkyňa kúpila sporné auto. D. bola rovnako vystavená faktúra od predávajúceho - spoločnosti X. C., s.r.o. za predaj motorového vozidla vo výške kúpnej ceny XX XXX,XX eur. Z predloženého detailu pohybu vyplýva skutočnosť, že žalobkyňa vložila v hotovosti finančné prostriedky vo výške XX XXX,XX eur ako kúpnu cenu za vozidlo s M. číslom: G teda sporného vozidla, pričom v konaní predložila aj výpisy z účtu jej brata z ktorého vyplývajú výbery v dňoch XX.XX.XXXX (deň pred kúpou) vo výške XX XXX,XX eur a dňa XX.XX.XXXX (v deň kúpy) vo výške XX XXX,XX eur. L. kúpnej ceny bolo spochybnené v tom čase žalovaným v 1. rade (svedkom V. B.) s argumentáciou, že priemerná mzda žalobkyne predstavovala minimálnu mzdu, o čom predložil aj listinné dôkazy. L. výška mzdy žalobkyne bola však v konaní následne spochybnená samotným svedkom M. B., ktorý počas výsluchu uviedol, že jej mzda predstavovala cca XXX,XX eur. N. žalobkyňa uvádzala, že má dispozičné právo k účtu svojho brata a jeho súhlas s disponovaním s finančnými prostriedkami, ktoré tvrdenie nebolo v konaní spochybnené. B. tak nemal pochybnosť o tom, že kúpnu cenu uhradila žalobkyňa zo svojich finančných prostriedkov, resp. z prostriedkov ku ktorým mala dispozičné oprávnenie. W. v tom čase žalovaný v 1. rade (svedok M.B.) predkladal výpisy z účtu, ktorými preukazoval uhradenie kúpnej ceny vozidla zo svojich finančných prostriedkov, toto tvrdenie bolo žalobkyňou spochybnené a v konaní nebolo preukázané, že boli použité na vyplatenie kúpnej ceny, navyše sa javí ako nepravdepodobné, že by boli výbery za účelom vyplatenia kúpnej ceny realizované takmer tri mesiace pre jej vyplatením, keď kúpna cena ešte ani nemusela byť známa, keďže je zrejmé, že predajca bol kontaktovaný až v októbri XXXX. V. je možné tiež konštatovať, že predmet kúpy podľa názoru súdu bol aj žalobkyňou prevzatý, keďže sa dostal do sféry jej dispozície a v tejto súvislosti je bezpredmetné, či auto z K. šoférovala samotná žalobkyňa alebo svedok V. B.. Na základe vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že vlastníčkou vozidla je žalobkyňa.

XX. K námietke, že žalobkyňa sa počas dvoch rokov nedomáhala svojho vlastníckeho práva, hoci vedela že ako vlastníka je v technickom preukaze uvedený V. B., čo by malo jej vlastníctvo spochybnovať súd uvádza, že možno považovať za logické, že sa žalobkyňa začala dožadovať svojho vlastníckeho práva až po rozchode, keď je zrejmé, že v čase spolužitia s partnerom, túto skutočnosť nemala potrebu riešiť a auto využívali obaja. T. sa súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že listiny evidované na dopravnom inšpektoráte majú mať aj iný ako evidenčný charakter. D. vlastníckeho práva k motorovému vozidlu v evidencii policajného zboru má len evidenčný charakter a deklaratórny účinok, keďže k vzniku, zmene alebo k zániku vlastníckeho práva k motorovému vozidlu legislatíva B. republiky nevyžaduje zápis v niektorej evidencii policajného zboru, a tak takýto zápis nemá konštitutívne účinky. Ak aj samotná

žalobkyňa vykonávala prihlasovanie vozidla do príslušnej evidencie, kde ako vlastníka zapísala svedka V. B., (či už v nevedomosti o dôsledkoch alebo nie) táto skutočnosť ešte nepreukazuje, že svedok vlastníkom vozidla aj v skutočnosti bol. L. svedčí aj skutočnosť, že žalobkyňa disponovala originálom veľkého technického preukazu, ktorý si mala ponechať ako sama uviedla, ako zábezpeku.

XX. Vzhľadom na vyššie uvedené závery má súd za to, že žaloba je v časti určenia vlastníckeho práva žalobkyne voči spornému motorovému vozidlu dôvodná, preto jej v tejto časti vyhovel. K. súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobkyňa je vlastníčkou vozidla , ktoré je predmetom sporu, považoval za dôvodnú žalobu aj v časti o vydanie sporného vozidla, nakoľko je nesporné, že z výpovede žalovaného je zrejmé, že vozidlo sa nachádza u neho a užíva ho on, resp. jeho syn, a teda žalovaný predmetné vozidlo neoprávnene zadržuje, keďže nie je jeho vlastníkom ani oprávneným držiteľom. M. na uvedené zistené závery ostatné v konaní navrhnuté dôkazy súd považoval za nadbytočné, preto v konaní neboli vykonané.

XX. Podľa § 255 ods. X E. súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

XX. Podľa § X62 ods. X E. o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

XX. Podľa § 262 ods. 2 E. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

XX. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. X E. v spojení s § 255 ods. X CSP a žalobkyňi , ktorá mala plný úspech vo veci priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% , o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra , písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým isteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.